

2. 9. 2002

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Náhrada za ztrátu na výdělků zaměstnanci, který utrpěl pracovní úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání invalidity

Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání invalidity nebo částečné invalidity je jedním z typů plnění poskytovaným zaměstnanci v rámci náhrady za ztrátu na výdělků jako následek odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání invalidity nebo částečné invalidity je jedním z typů plnění poskytovaným zaměstnanci v rámci náhrady za ztrátu na výdělků jako následek odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání invalidity nebo částečné invalidity je upravena v ustanovení § 195 zákona č. [65/1965](#) Sb., zákoník práce. Je považována ze jednu z nejvýznamnějších náhrad v rámci práva na náhradu škody při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání invalidity nebo částečné invalidity je plněním opakujícím se a je samostatným nárokem. Tato náhrada se poskytuje jako rozdíl mezi průměrným výdělků před vznikem škody a výdělků zaměstnance, kterého dosahuje po pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, přičemž se samozřejmě připočítává případný plný nebo částečný invalidní důchod. Zaměstnanci se tedy poskytuje v takové výši, aby se tato náhrada spolu s výdělků po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s připočtení případného invalidního nebo částečného invalidního důchodu poskytovaného z téhož důvodu rovnala jeho průměrného výdělků před vznikem školy.

Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti přísluší zaměstnanci i při pracovní neschopnosti z jiného důvodu než je původní pracovní úraz nebo nemoc z povolání. Přitom se za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání považuje výdělek, z něhož se stanoví výše nemocenského.

Zákoník práce upravuje i situaci, kdy zaměstnanec bez vážných důvodů odmítne nastoupit práci, která mu byla zajištěna, respektive její vliv na náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti. V takovém případě přísluší náhrada za ztrátu na výdělků pouze ve výši rozdílu mezi průměrným výdělků před vznikem škody způsobené zaměstnanci úrazem nebo nemocí z povolání a průměrným výdělků, kterého mohl dosáhnout na práci, která mu byla zajištěna. Podobně je stanoveno, že zaměstnavatel zaměstnanci neuhradí škodu do výše částky, kterou si bez vážných důvodů opomenul vydělat.

Zákoník práce obsahuje v § 195 odst. 4 i časové omezení této náhrady, kdy v souladu s tímto ustanovením se náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti poskytuje zaměstnanci nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovrší 65 let věku.

© EPRAVO.CZ - Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Velké tápání okolo švarcsystému](#)
- [Dva problémy s pracovní pohotovostí](#)
- [Příkaz a příkaz na místě v přestupkovém řízení vedeném orgány inspekce práce](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Zákon o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele vstupuje v účinnost](#)
- [Souběh funkce statutárního orgánu a pracovněprávního vztahu - judikaturní vývoj](#)
- [Nejvyšší soud: Příspěvek na penzijní připojištění se řadí mezi pracovní a mzdové podmínky](#)
- [Změny nejen parametrů exekučních srážek pro rok 2026](#)
- [Transparentní odměňování](#)
- [K osobnímu příplatku v platové sféře](#)
- [Odvolání vedoucího zaměstnance z funkce a některé související otázky z HR praxe](#)